ஒரு பேப்பர்
ORU PAPER
FRIDAY, DECEMBER 12, 2008, ISSUE 107

அணுகுமுறை மாற்றம் வேண்டும்!

சர்வதேசப் பயங்கரவாதம், இனவழிப்பு ஆகியவற்றை கையாளும் விடயத்தில், மேற்கு நாடுகளும் அதனுடன் அணி சேர்ந்திருக்கும் மற்றய நாடுகளும், ஒத்த கருத்துடன் செயற்பட்டு வருகின்றன. அவை ஆயுதம் ஏந்திப் போராடும் அரசுகள் சாராத அனைத்து அமைப்புக்களையும் பயங்கரவாத அமைப்புகளாக வகைப்படுத்தி வருகின்றன.

சொந்த நாட்டு மக்களின் மனிதவுரிமைகளினை மீறும் அல்லது இனவழிப்பு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கும் அரசுகள் மீது பொருளாதார அழுத்தத்தினைப் பிரயோகிப்பதிலும், மிகுந்த தயக்கம் காட்டப்படுகிறது. சிறிலங்காவிற்கு வழங்கப் பட்டு வருகிற GSP plus எனும் ஏற்றுமதி வரிச்சலுகையை நிறுத்துவதில் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் கைக்கொண்டு வரும் அணுகுமுறையிலிருந்து இதனை தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அரச படைகளுடன் சேர்ந்தியங்கும் துணை இராணுவக் குழுக்கள் பயங்கரவாத அமைப்புகளுக்குள் அடக்கப்படவில்லை. இதனை உறுதி செய்யும் விதத்தில், கிழக்கில், சிறிலங்கா இராணுவதத்துடன் சேர்ந்தியங்கும் துணைக் குழுக்களை வழிக்கு கொண்டு வருவதற்கான, திட்டமிடலில் பங்காற்றியதற்காக, அமெரிக்கத் தூதரகத்தில் மூத்த அரசியல் அதிகாரியாக கடமையாற்றும் மைக்கல் டி ரார் (Michael De Tar) என்பவருக்கு மனிதவுரிமைக்கான விருது இவ்வாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கிழக்கில் துணை இராணுவக் குழுக்களினால் கட்டவிழ்த்துவிடப்படும் வன்முறைகள் அதிகரித்துச் செல்வதைப் பார்த்தால், மைக்கல் என்பவருக்கு வழங்கிய விருது பொருத்தமற்றது என்பது தெளிவாகும்.

விடுதலை அமைப்புகள் உள்ளிட்ட எல்லா வன்முறை அமைப்புக்களையும் ஒரே விதமாகக் கையாளும் விடயத்தில், புதிய அமெரிக்க அரசின் வெளிவிவகாரச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும், திருமதி ஹில்லரி கிளின்ரன் அவர்கள், உடன்படவில்லை. வெவ்வேறு நாட்டு பயங்கரவாத (தீவிரவாத) இயக்கங்கள் ஓரே மாதிரியான தந்திரங்களை கையாண்டாலும், அவர்கள் தத்துவார்த்த ரீதியில் வேறுபட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் எனவும், அதற்கு உதாரணமாக விடுதலைப் புலிகளையும் ஸ்பெயின் நாட்டில் இயங்கும் பாஸ்க் அமைப்பிளையும் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அவரது பணிக் காலத்தில், அமெரிக்கா தனது கொள்கைகளில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவருமாயின், அது விடுதலை வேண்டி நிற்கும் தேசிய இனங்களிற்கு வாய்ப்பாக அமைவதுடன், சர்வதேசப் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தினையும் இலகுபடுத்தும் என நம்பலாம்.

ஒரு பேப்பர்

வணக்கம்!

தமிழக நடிகர்களின் ஈழத்தமிழர் ஆதரவுப் போராட்டம் தொடர்பாக கட்டுரை ஒன்றை மீள் பிரசுரம் செய்திருந்தோம். அதனால் நாங்கள் அவர்களது போராட்டத்தை கொச்சைப்படுத்தி விட்டதாக, பலர் அதிருப்தி தெரிவிச்சு வருகிறார் கள். தமிழக நடிகர்களையோ, நடிகைகளையோ அவமதிக்கும் எண்ணம் எங்களிட்டை கொஞ்சமும் இல்லை. கடவுள் எப்பிடியிருப்பார் எண்டே எங்களுக்கு காட்டினவையளை நாங்கள் அவ்வளவு 'சீப்பா' நினைக்கேல்லை. வீக்கென்டுகளிலை நிகழ்ச்சி வைக்கவே எங்களிட்டை சொந்தமா சரக்கு இல்லை. இதுக்கிள்ளை அவையளை விட்டா எங்களுக்கு வேறை என்ன பொழுது போக்கு இருக்கு?

இருந்தாலும் ஒரு உணர்வு பூர்வமான போராட்டம் அதன் நோக்கத்திலிருந்து திசை திரும்பிவிடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் சில மாற்றுக் கருத்துக்களுடன் அமைந்த அந்தக் கட்டுரையை பிரசுரித்தோம். ஆனால் அதில தெரிவிச்சிருக்கிற கருத்துக்களுடன் நாங்கள் முழுசா உடன்படுறதா எடுத்து கொள்ளாதேங்கோ. உங்கட ஆதங்கங்களை கட்டுரையாளருக்கு தெரிவிச்சிருக்கிறம்.

*எங்கட ஆஸ்தான சித்திரக்காரர், 'கிராபிக்ஸ் குரு' டிஜி கருணாவைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லோணும். முந்தி எங்கட பேப்பரிலை, கமராவாலை எப்பிடி படம் எடுக்கிறது எண்டு படம் காட்டின ஆள் இவர். **ஒரு பேப்பர்** ரிலை மெச்சக் கூடிய மாதிரி சில அட்டைப் படங்கள் வருகிறது என்றால் இவரின்ரை கருணைதான் அவை. இப்ப செய்தி என்னெண்டா, இந்த வருசம் சிங்கப்பூர் அரசாங்கத்தின் தமிழ் இலக்கிய விருது எங்கட தோழி லதாவுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. அவரது பரிசு பெற்ற புத்தகத்திற்கான அட்டைப் படத்தை கருணாதான் கீறியிருந்தார். உங்களுக்கு அந்த புத்தகத்தை பார்க்கக் கிடைத்தால் அதில் கருணாவின் கைவண்ணத்தைக் காணலாம் அல்லது கண்டு ரசிக்கலாம்.*

இளையவர்களுக்கான இரண்டு பக்கங்கள் புது மெருகுடன் புதுவருசத்திலிருந்து வரும் அதுவரை பொறுத்திருங்கள். அது சரி அந்தப் பக்கங்களை நிப்பாட்டினாப் பிறகுதான் அதுக்கெண்டு அதிகமான ஆக்கங்கள் வருகுது. உங்களை என்னெண்டு விளங்கிக் கொள்ளிறது எண்டே தெரியேல்லை.

கடந்த பேப்பர் நினைவெழுச்சி நாள் சிறப்பிதழ் என்பதனால் சில தொடர்களைப் பிரசுரிக்கவில்லை. இந்த பேப்பரில் அவை சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

*'தம்பி வாற ஆக்கள் **ஒரு பேப்பர்** ரிலை ஒண்டை எடுக்காமல் கனக்க எடுத்துக் கொண்டு போயினம்' எண்ட முறைப்பாட்டை பிரித்தானியாவில் **ஒரு பேப்பர்** உங்களுக்கு இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உதவுகிற வர்த்தக நிறுவனங்கள் வைக்கினம். **ஒரு பேப்பர்** ரில் ஒன்றுதான் இலவசம் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வாறம்.*

பின்னை பிறவு சந்திப்பம்.

***ஒரு பேப்பர்** காரன்கள்+காரிகள்*

Can't Kill Them by Bombs? Then Kill Them with Hunger!

As we are reading this op-ed article our brothers and sisters in the Vanni are going through the fires of hell on earth.

More than quarter of a million of our people is getting attacked by the murderous Sri Lankan forces. The majority of these people are living in tarpaulin covered huts in water logged jungle terrain. The only means of getting any food for these people is by the World Food Programme (WFP), a United Nations agency food hand out supplies. Regular WFP food supplies are sabotaged by the local Sri Lankan military commanders under various security subtexts thus a late supply arrived in the Vanni this week.

This WFP supply was headed by a man called John Campbell. After seeing the situation first hand he told the BBC that "I haven't seen anything so basic since when I was in Somalia."

The Sri Lankan media and the ruling elite did not like this neutral United Nations employee's remark comparing a corner of Mother Lanka to Somalia. The Government of Sri Lanka (GOSL) harassed the WFP and accused the BBC of "Goebbelsian propaganda". The WFP chief Adnan Khan was summoned by the Sri Lankan defence secretary Gotabaya Rajapaksa for an explanation. After that meeting Khan said that Mr Campbell's comments were merely a "personal opinion" and that such "statements given by staff members do not necessarily reflect the official policy of WFP".

The world (including the GOSL) celebrated the sixtieth anniversary of the Universal Declaration of Human Rights on December 10. In the meantime a UN agency was bullied into accepting the denial of the same human rights to the Tamils of Sri Lanka.

14.4 million kilogram's of bombs were dropped onto the Vanni in 2008 alone

What kind of government in the 21st century can deny another people basic human rights - that is, the right to food, water, shelter, security and dignity?

What kind of government imposes draconian sanctions on another people for demanding self determination?

What kind of government seals a heavily populated territory of quarter of a million people so that no person can enter or leave without permission, fishermen cannot fish in their own waters, and regular food aid cannot be delivered to the starving population?

What kind of government shuts off fuel, water and electricity and then rains down on the people, bombs and artillery fire?

The answer is - no government of integrity.

And yet, government after government in Sri Lanka continues to demand recognition and accolades as a first world democracy superior to all others, despite Sri Lanka flouting of international law, its human rights abuses and the criminality and corruption of Sri Lankan leaders.

Worse still, the world has acquiesced and has welcomed every Sri Lankan administration into its fold as a favoured guest.

This should give everyone pause to revisit our noble declarations of independence and human rights, ethics, morality, religious beliefs, civil liberties and the rule of law. Are they just for show or do they really mean something? Are they intended only for some people or for all people?

Today, we are witnessing in the Vanni the kind of ghetto the world thought it would never see again. The comparison was conjured up late this year by Sri Lanka's defence secretary when he boasted that his government has unloaded 14.4 million kilogram's of bombs onto the Vanni in 2008 alone. The explosive power of 14.4 million kilogram's is more than the atomic bomb that flattened the Japanese city of Hiroshima.

The slow death that is being visited on the Tamils in Vanni is finding its easy victims in more than 400 critically ill patients who are being prevented from leaving Vanni for urgent medical attention in hospitals out side. Thousands of other patients are being turned away from hospitals suffering from a severe shortage of 300 different kinds of medicines.

International Community's silence is truly astonishing

The hospitals have been deprived of medicines and equipment for so long now, that the trickle of supplies finally being allowed through, can no longer meet the minimum daily needs of the Vanni civilian population. Similarly, the fuel being shipped in is barely enough to operate the hospital power generators for one day.

This drip-feeding of aid was supposed to have suggested by the Sri Lankan President who to have said: "The idea is to put the Tamils on a diet, but not make them die of hunger" while laughing at his own sick joke.

Such a malevolent policy has led to a steady increase in malnutrition as people are being starved of their staples of life. Not only have the rice mills in Vanni been forced to shut down because fuel and power have run out, but now all grain supplies have been exhausted too. Out of the 72 bakeries operating in the Vanni, 29 have completely stopped baking bread and others are expected to follow. This means that even the most staple of all foods – bread - will soon not be available for a hungry population.

A local study describes the effects of the siege as "devastating". Ninety per cent of the population is suffering from food insecurity while the suspension of food aid distribution to some 250,000 refugees in the pitiful camps in Vanni since summer 2007, has further devastated Tamils with no recourse to other alternatives.

Amnesty International and Human Rights Watch have all called Sri Lankan Government's blockade "cruel". We, the Tamil expatriates make no apology for describing the situation as a heinous atrocity amounting to a war crime.

What is truly astonishing is the world's silence in the face of all this. The shameful rush to grant Sri Lanka every honour and recognition so that it will be saved from the historical ignominy of having orchestrated the destruction of the Tamil society is nothing short of unconscionable.